

Nooit meer normaal

We zouden krankzinnig zijn als we terug zouden verlangen naar ‘het normaal’ van voor de coronacrisis. Want wat beschouwden we ook alweer als normaal?

Normaal was om iedere dag in je auto tegelijkertijd met anderen op hetzelfde moment stil te staan op een stukje asfalt. Normaal was ook om voor een habbekrats te vliegen naar een vakantiebestemming, zonder de vervuilende brandstof te belasten. En als het dan fout gaat, is het normaal om miljarden te pompen in de luchtvaartindustrie en vele kleine bedrijven failliet te laten gaan, niet omdat het slechte ondernemers zijn, maar omdat tijdelijk het beroep niet kan worden uitgeoefend.

We lijken het normaal te vinden dat de kloof tussen arm en rijk alleen maar groter wordt. In een rijk land als Nederland moeten iedere dag ruim 150.000 mensen aankloppen bij de Voedselbank, het aantal economische daklozen stijgt explosief en mensen met vitale beroepen worden vaak minimaal beloond. Dat ondertussen bedrijven een beurswaarde hebben van meer dan duizend miljard dollar en dat burgers belasting moeten betalen, maar beursgenoteerde bedrijven uitwijken naar belastingparadijzen en tegelijkertijd wel maximaal gebruik maken van de voorzieningen van de landen waarin ze gevestigd zijn. Dat een handjevol mensen net zo rijk is als 4 miljard andere mensen is een logisch gevolg van ons normaal.

Rutger Bregman, auteur van ‘Gratis geld voor iedereen’ en ‘De meeste mensen deugen’ zei zo ongeveer dat de held van het bbp een gokverslaafde kankerpatiënt is die net is beroofd, door een dure scheiding gaat, drie keer per week ‘onbeperkt spareribs’ gaat eten en hunkert naar Black Fridays.

Daartegenover staat dan zijn kleindochter die de mantelzorg voor hem op zich heeft genomen, woont in een tiny house, vegetariër is, eet uit haar eigen moestuin, geen auto heeft, niet vliegt, vaak een kringloopwinkel bezoekt en vrijwilligerswerk doet in het ver-

zorgingstehuis. Zij telt niet in onze welvaartsmeting. Sterker nog, zo iemand is een loden last voor ons bbp.

We zijn het normaal gaan vinden dat we produceren en consumeren alsof we twee planeten tot onze beschikking hebben en dat producten veel goedkoper in de winkel worden aangeboden dan hun daadwerkelijke kostprijs. We zijn het normaal gaan vinden dat de ijskap smelt en dat er in Siberië tropische temperaturen worden gemeten en er oerbossen zo groot als Portugal door droogte en wind in brand vliegen. Het is normaal dat we de airco en de longen van de wereld aan het vernietigen zijn.

En zo kunnen we nog wel even doorgaan. Niet om er moedeloos van te worden, maar om duidelijk te maken dat we echt in actie moeten komen. De coronaperiode heeft ons wakker geschud. Nu is het tijd om door te pakken, tot daden te komen. De meeste bedrijven en organisaties willen ook stappen gaan nemen. Niet eerder zijn er vanuit alle lagen van organisaties zoveel signalen van bezorgdheid opgevangen. Pasklare oplossingen zijn er niet. Met elkaar moeten we het bestaande om gaan bouwen tot iets nieuws waar we allemaal baat bij hebben. Ook de stichting New Financial Forum wil hier een concretere bijdrage aan gaan leveren. De stichting beschikt over een geweldig netwerk van frisdoeners en dwarsdenkers die concreet invulling kunnen geven aan de eisen van de nieuwe tijd. De kracht van dit netwerk gaan we onder meer bundelen in een New Financial Academy en New Financial Activators. Vanuit dit netwerk gaan we bedrijven, organisaties en personen actief helpen om naar een nieuw normaal te gaan waar alles en iedereen wél baat bij heeft.

Dit themanummer *Nooit meer Normaal* biedt ondertussen karrenvrachten inspiratie en best practices die helpen om een daadwerkelijk ‘nieuw normaal’ te omarmen.

Veel leesplezier. ■

WILLEM VREESWIJK

willem@newfinancialforum.nl

“PASKLARE
OPLOSSINGEN
ZIJN ER NIET”